

Sygn. akt IV KO 13/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **J. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 lutego 2020 r.

wniosku Sądu Okręgowego w R. z dnia 27 stycznia 2020 r. o przekazanie sprawy sygn. akt II Kp (...) do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku o przekazanie sprawy.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w R. zwrócił się do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy o sygnaturze akt II Kp [...], z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Przedmiotem postępowania jest rozpoznanie zażalenia J. S. na postanowienie z dnia 1 lipca 2019 r. zatwierdzone przez Prokuraturę Rejonową w J. o odmowie wszczęcia śledztwa przeciwko adw. M. T. . W piśmie tym skarżący wniósł o wyłączenie Prokuratury i Sądu w województwie [...] w związku z możliwością mactwa i poplecznictwa z uwagi na fakt, że sprawa dotyczy lokalnych powiązań „urzędników z instytucji Wymiaru Sprawiedliwości”.

Pismem z dnia 5 listopada 2019 r. J. S. wniósł o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu spoza województwa [...] z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości – zagrożone w związku z faktem, iż adw. M. T. wielokrotnie powoływał się w okolicznościach prywatnych na znajomości w sądach.

Sąd Okręgowy w R. postanowieniem z dnia 27 stycznia 2020 r., sygn. akt II Kp (...), zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu Sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości, uznając, iż skoro skarżący nie ma zaufania do sędziów orzekających w Sądzie Okręgowym w R., jedynie rozpoznanie zarzutów podnoszony przez niego przez inny Sąd równoległy pozwoli na uniknięcie powstania, nie tylko w subiektywnym odbiorze skarżącego, ale również w odbiorze społecznym, wątpliwości co do bezstronności sędziów Sądu Okręgowego w R..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Odstąpienie od właściwości sądu do rozpoznania sprawy stanowi sytuację wyjątkową, uzasadnioną tylko szczególnymi okolicznościami. Kryterium "dobry wymiaru sprawiedliwości", uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie art. 37 k.p.k., przejawiać się może między innymi zagrożeniem obiektywizmu w orzekaniu o odpowiedzialności karnej, sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie, czy realizacji prawa do obrony (por. m.in. postanowienie SN z 14.06.2018 r., sygn. akt V KO 35/18).

W niniejszym stanie faktycznym za przekazaniem sprawy przemawia, zdaniem Sądu inicjującego postępowanie, prawdopodobieństwo powstania obaw lub zastrzeżeń, co do obiektywnego orzekania przy rozpatrywaniu sprawy w Sądzie Okręgowym w R., w związku z brakiem zaufania skarżącego do instytucji wymiaru sprawiedliwości w województwie [...] oraz treścią pomówień, których adresatem jest adw. M. T. , a któremu J. S. zarzuca powoływanie się na rodzinne koneksje w sądach oraz udział w zorganizowanej grupie przestępczej wraz z grupą policjantów, sędziów i prokuratorów.

Lektura akt postępowania sprawy sygn. akt X K (...), zakończonej wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 12 września 2017 r., utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia 26 czerwca 2018 r., sygn. akt II Ka (...), a także treści pism J. S. , w których zawiadamia on o popełnieniu przestępstwa – nie pozostawia wątpliwości co do braku wskazania przez autora zażalenia jakichkolwiek okoliczności uprawdopodobniających popełnienie przestępstw zarzuconych adw. M. T. oraz innym członkom domniemanej grupy przestępczej.

Wydaje się, że w istocie główną podstawą zarzutów, które J. S. stawia przedstawicielom Policji, Prokuratury i Sądów jest działanie przedstawicieli tych instytucji niezgodne z jego wolą i interesem procesowym. Podobnie, niekorzystne interpretowanie przez skarżącego słów i działań adw. M. T., wydaje się być pozbawione obiektywnych przesłanek. Skoro zaś żadne okoliczności nie potwierdzają zarzutów stawianych przez J. S. , co częściowo potwierdza treść rozstrzygnięć organów postępowania przygotowawczego, to, choć z formalnego punktu widzenia wniosek [...] Sądu Okręgowego wydaje się uzasadniony, w tym konkretnym stanie faktycznym trudno się dopatrzeć zagrożenia dla dobra wymiaru sprawiedliwości w rozpoznaniu przedmiotowego zażalenia przez Sąd właściwy do rozpoznania sprawy.

W tym miejscu warto podkreślić, że *przesłanka „dobra wymiaru sprawiedliwości” stanowiąca kryterium zastosowania art. 37 k.p.k. wymaga, aby sąd powołując się na nią, nie stwarzał w ten sposób wrażenia, że unika prowadzenia sprawy dla niego kłopotliwej (...). Sąd właściwy do rozpoznania sprawy nie może uchylać się od jej rozpoznania także pod pozorem pojawienia się w przyszłości zarzutów dotyczących bezstronności, a zatem antycypować przyszłe opinie społeczne, na których zresztą pojawienie się ma także wpływ przez odpowiednie prowadzenie postępowania* (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 stycznia 2018 r., sygn. akt IV KO 131/17).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie